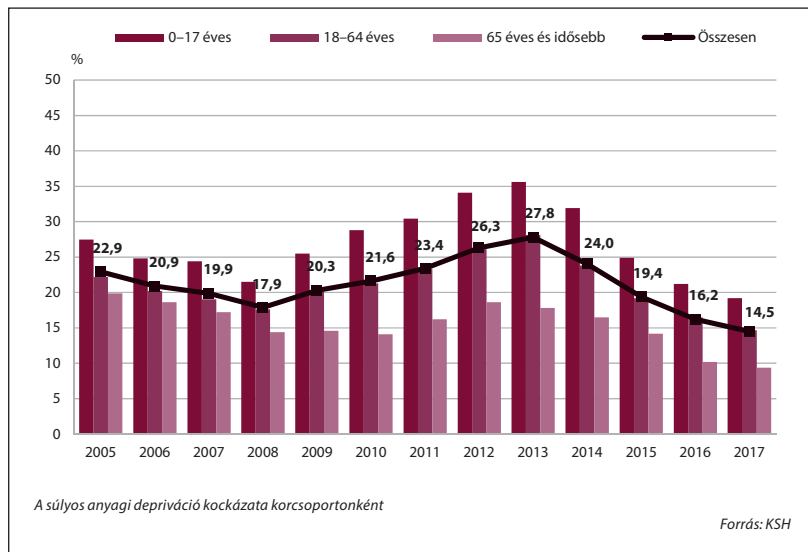

K.2.3. A súlyos anyagi depriváció kockázata

Az indikátor a kirekesztettség feltérképezéséhez az Európai Unióban használatos nemzetközi módszertan alapján egy 9 tételből álló, a modern kor társadalmában általánosan használt és jellemző anyagi javakat és szolgáltatásokat tartalmazó kosarat vizsgál, amely a javak széles spektrumát képviseli. Nemcsak alapvető, létfenntartással kapcsolatos fogyasztási szokások és cikkek (például kétnaponta húsétel fogyasztása, lakás megfelelő fűtése, mosógép) meglétét öleli fel, hanem tágabb értelemben a 21. századi jóléti társadalmakban általános eszközökhöz és szolgáltatásokhoz (személygépkocsi, üdülés) való hozzáférést is vizsgálja, illetve arra is kiterjed, hogy az egyes váratlan vagy rendszeres események okozta kiadások fedezésére megfelelő tartalékokkal (megtakarítás) rendelkezik-e az adott személy. A termékek és szolgáltatások azonos súllyal szerepelnek, függetlenül attól, hogy alapvető vagy magasabb színvonalú életminőség jellemzői. Súlyos anyagi deprivációról akkor beszélünk, ha a 9 tétel közül legalább 4-et nem engedhet meg magának az adott személy.

2017-ben tovább folytatódott a kirekesztettségben élők arányának csökkenése minden tétel esetében. A súlyos anyagi deprivációval élők aránya 14,5% volt, amely 1 millió 400 főt jelent. Arányuk 2016-hoz képest 1,7 százalékponttal csökkent.

2016-hoz képest a legnagyobb, 19,3 százalékpontos javulás a váratlan kiadások fedezése kapcsán következett be

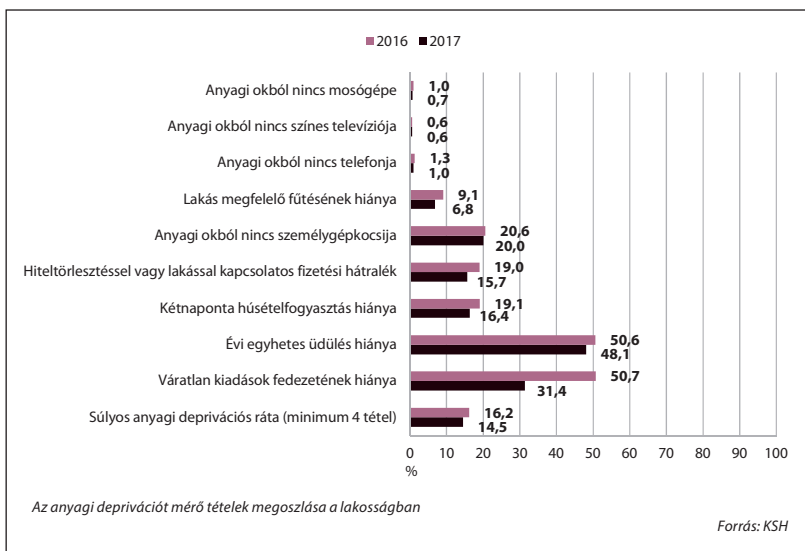
A súlyos anyagi depriváció kockázata korcsoportonként

Forrás: KSH

a háztartások javuló anyagi helyzetének köszönhetően. Azok aránya, akik 2017-ben nem tudtak fedezni egy nagyobb összegű, váratlan kiadást, 31,4% volt (2016-ban 50,7%). Azok aránya, akik nem engedhetik meg maguknak az évi egyhetes üdülést, tavalyhoz képest 2,5 százalékponttal csökkent, de még mindig a legmagasabb a 9 tételes listán (48,1%). Valamint minden ötödik személy (20,0%) nem engedhet meg magának személygépkocsit. A hiteltörlesztéssel kapcsolatos hátralékban lévők aránya az előző évi 19,0%-ról 15,7%-ra csökkent, míg azok aránya, akik anyagi okból nem esznek legalább kétnaponta húst vagy azzal egyenértékű vegetáriánus ételmiszert, a tavalyhoz viszonyított 2,7 százalékpontos csökkenés után 2017-ben még mindig 16,4% volt. A telefon, színes televízió és mosógép anyagi okból történő nélkülözése a lakosság csupán kb. 1%-ára jellemző.

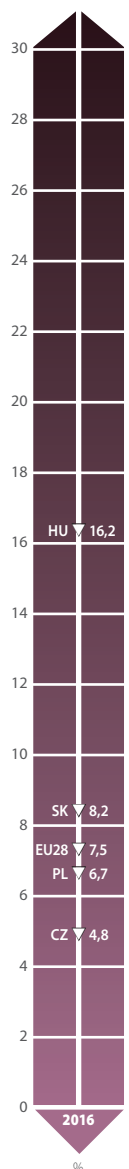
A nemzetközi összehasonlításához a rendelkezésre álló 2016-os adatokat használtuk. Figyelembe kell venni azt is, hogy azok egyéni, szubjektív megítélésen alapuló, önbevallásos válaszokból származnak, így a nemzeti viselkedési karakterek is visszatükröződnek bennük.

2016-ban az Európai Unió egészére számított arányszám 7,5% volt, míg a magyar adat 16,2%. A tagországok közötti összehasonlítás jelentős különbségeket jelez. Az anyagi depriváció gyakorlatilag minimális Svédországban (0,8%), Luxemburgban (1,6%) és Finnországban (2,2%), míg a másik végletként Görögországban (22,4%), Romániában (23,8%) és Bulgáriában (31,9%) jelentős.

Az anyagi deprivációt mérő tételek megoszlása a lakosságban

Forrás: KSH

Forrás: Eurostat

Hazánkban a súlyos anyagi depriváció többéves, folyamatosan csökkenő tendenciát mutat, 2017-ben a lakosság 14,5%-át érintette.